

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Katarzyna Szklarczyk

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniach 7 lipca i 11 sierpnia 2017 r. sprawy

J. W.

syna J. i I. z domu Z.

ur. (...) w B.

obwinionego o to, że:

w dniu 12 marca 2017 r., o godz. 09⁵⁵ na drodze krajowej (...) km 9 hm poza terenem zabudowanym, kierował pojazdem B. o nr rej. (...) na odcinku drogi na którym obowiązuje ograniczenie prędkości do 90 km/h jechał z prędkością 142 km/h

- tj. za wykroczenie z art. 92 a kw w zw. z art. 20 ust. 3 pkt1 lit. d ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. obwinionego **J. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 92 a kw w zw. z art. 20 ust. 3 pkt1 lit. d ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. **92 a kw** skazuje go na **karę 500,- (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 12 marca 2017r., funkcjonariusze K. O., Wydziału Ruchu Drogowego post. K. B. (1) i st. post. M. A. (1) pełnili, w godzinach od 6.00 do 14.00, służbę w patrolu zmotoryzowanym na drodze (...), w pobliżu miejscowości S. na wysokości opuszczonej stacji paliw. Około godziny 9.55 funkcjonariusze prowadzili kontrolę statyczną i pomiar prędkości pojazdów urządzeniem laserowym o nazwie U. (...) posiadającym ważne świadectwo legalizacji na drodze krajowej (...) na jej 65km 9hm poza terenem zabudowanym. Pomiar dotyczył kierowców pojazdów poruszających się od strony D..

W tym czasie obwiniony J. W. kierował pojazdem marki B., rocznik (...)model(...) o nr rej (...) jadąc w kierunku miejscowości S. drogą krajową (...), na odcinku drogi, na którym obowiązuje ograniczenie prędkości do 90 km/h. Kiedy pojazd obwinionego znajdował się w odległości około 551m od urządzenia laserowego (...) post. K. B.

dokonał pomiaru prędkości tego pojazdu, który jak się okazało poruszał się z prędkością 142 km/h. W związku z przekroczeniem dopuszczalnej prędkości o 52 km/h policjant zatrzymał kierującego, J. W. do kontroli drogowej. Za powyższe wykroczenie nałożono na obwinionego mandat karny w wysokości 500 złotych oraz 10 punktów karnych. Kierujący pojazdem odmówił przyjęcia mandatu twierdząc, że w trakcie kontroli znajdował się na łuku drogi. W związku z tą odmową został poinformowany o sporządzeniu wniosku o ukaranie oraz pouczone o treści art. 38 kpow.

W pojeździe w trakcie kontroli znajdowała się pasażerka. Warunki pogodowe w dniu zdarzenia były dobre – bez opadów, dobra widoczność.

(dowód: notatka urzędowa - k.1, kopia świadectwa legalizacji - k.2, notatka urzędowa o karalności za wykroczenia w ruchu drogowym- k. 12 - 13, wydruki zdjęć z systemu G. M. –k.19 – 20, zeznania świadków - K. B. –k. 23, M. A. k.25, K. P. - k.23)

Obwiniony w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż faktycznie jechał drogą krajową (...) jednak nie poruszał się z prędkością 142 km/h. Podkreślił, że zarówno za nim jak i przed nim poruszały się pojazdy, których nie wyprzedzał. Według obwinionego pojazd jadący z przodu poruszał się z prędkością 90 km/h. Podkreślił również, że funkcjonariusze „strzelali” do pojazdu z za zakrętu, a nie z linii prostej oraz że teren w miejscu kontroli był pagórkowaty co uniemożliwiało prawidłowe dokonanie pomiaru.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego - k. 23)

Sąd zważył, co następuje :

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego uznając je jedynie za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia przez niego odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Wyjaśnienia obwinionego pozostają w sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami funkcjonariuszy Policji: K. B. (1) oraz M. A. (1), którzy w dniu zdarzenia dokonywali pomiaru prędkości pojazdów jadących drogą krajową (...).

Sąd w pełni podzielił zeznania wyżej wymienionych świadków uznając je za spójne, logiczne i rzeczowe. Funkcjonariusze zgodnie i stanowczo oświadczyli, że to właśnie obwiniony kierowanym przez siebie pojazdem przekroczył dozwoloną na tym odcinku prędkość oraz zaznaczyli, że żaden inny pojazd nie jechał bezpośrednio przed samochodem obwinionego.

Należy podkreślić, że obaj ci funkcjonariusze Policji są dla obwinionego osobami całkowicie obcymi, stąd też nie mieli żadnego interesu, by bezpodstawnie go obciążać. Wymienieni zeznawali jedynie na okoliczności związane z ich służbą i z tego względu, nie wykazując osobistego zaangażowania w sprawę, nie byli zainteresowani wynikiem postępowania, co dodatkowo stanowi o ich obiektywizmie. Ponadto ich relacja znajduje pełne odzwierciedlenie w notatce sporządzonej przez post. K. B. (1) bezpośrednio po podjętej interwencji i wskazującej jednoznacznie jaka była podstawa zatrzymania poruszających się pojazdów, z jakiej odległości dokonywany był pomiar i o ile dokładnie obwiniony przekroczył dozwoloną prędkość na wskazanym odcinku drogi. W notatce również znajdował się zapis o braku znajdujących się w sąsiedztwie pojazdów w stosunku do samochodu którym kierował obwiniony. Sąd nie znalazł żadnego uzasadnionego powodu, dla którego policjanci mieliby zatrzymać obwinionego do kontroli drogowej w przypadku jego prawidłowej jazdy.

Sąd uznał, natomiast, że wartość dowodowa zeznań świadka – pasażerki pojazdu jest mocno wątpliwa i nie wnosząca zbyt wiele dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadek K. P. (2) pozostaje w konkubinacie z obwinionym a więc jest dla niego osobą najbliższą, zatem żywotnie zainteresowaną jak najkorzystniejszym dla obwinionego rozstrzygnięciem sprawy. Pasażerka pojazdu w czasie składania zeznań nie potrafiła przytoczyć dokładnej prędkości z jaką poruszała się z obwinionym, jednak według jej opinii nie mogło być to 142/h. W swojej argumentacji wskazała, iż droga była pagórkowata i przy takiej prędkości na zakręcie wypadłoby się z drogi. Pomijając fakt bliskich relacji świadka z obwinionym, sąd nie mógł uznać takiej argumentacji za słuszną z uwagi na model samochodu jakim poruszał się

obwiniony w czasie popełnienia wykroczenia, który jak wynika z ogólnie dostępnych danych technicznych mógł na wskazanym odcinku drogi krajowej (...) osiągnąć zmierzoną urządzeniem (...) prędkość.

Z zamieszczonych w materiale dowodowym fotografii wynika, że droga krajowa (...) na 65km 9hm poza terenem zabudowanym jest miejscem odpowiednim do przeprowadzania kontroli pomiarów prędkości a teren nie jest na tyle pagórkowaty, aby pomiar mógł być zakłócony. W czasie wykonywania czynności funkcjonariusze posługujący się urządzeniem U. (...) znajdowali się po prawej stronie od kierunku obwinionego dzięki czemu mogli bez jakichkolwiek przeszkód dokonać pomiaru prędkości z odległości 551 m. Nawet porównanie zdjęć wykonanych przez obwinionego z tymi z systemu G. M. obrazuje jak faktycznie przebiega droga bezpośrednio poprzedzająca miejscu pomiaru. Materiał dowodowy nie wykazał, że funkcjonariusze podczas kontroli drogowej dopuścili się jakichkolwiek uchybień, natomiast kserokopia świadectwa legalizacji urządzenia służącego do pomiaru prędkości pozwala zaufać zebranym dzięki niemu informacjom.

Tym samym Sąd uznał, że w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnych wątpliwości, co do tego że obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanego mu czynu z art. 92 a kw w zw. z art. 20 ust. 3 pkt 1 lit. d ustawy Prawo o ruchu drogowym

Przy wymiarze kary Sąd jako okoliczność obciążającą potraktował nagminność tego rodzaju wykroczeń popełnianych przez kierowców na drodze (...) D.- O..

O. na wymiar kary miał wpływ również fakt dotychczasowej karalności obwinionego za liczne wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji, co świadczy o jego niepoprawności, natężeniu złej woli oraz lekceważącym stosunku do przepisów ruchu drogowego decydujących o bezpieczeństwu na drogach.

Sąd natomiast nie dostrzegł w stosunku do obwinionego żadnych istotnych okoliczności łagodzących.

Mając powyższe na względzie, Sąd uznał, że kara grzywny w wymiarze 500,-(pięćset) złotych jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia jego zawinienia, a także spełni swoje cele w zakresie odniesienia pozytywnego skutku wychowawczego i zapobiegawczego.

Biorąc pod uwagę niskie dochody osiągane przez obwinionego postanowił na podstawie art. 624 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwolnić obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.